

ИЗЪ ЖИВОТА НА
ЗМИИТЪ.

I. Жилището на смока.

Въ единъ камънакъ, близо край една рѣка, се заселилъ единъ голѣмъ смокъ. Разно разправятъ селянитѣ отъ близкото село за него.

— Видѣхъ го завитъ на колело, турилъ си главата отгорѣ, вѣрвайте, безъ малко щѣхъ да го настѣпя! Като ме видя, разви се и въ мигъ се скри въ камънитѣ. Излѣзалъ да се припекува дяволски зѣмъ, дума единъ.

— Вървя край рѣката; тъкмо по обѣдъ бѣше, и се огледвамъ отъ страхъ: не единъ пѣтъ ме е изплашвалъ. Изъ единъ пѣтъ се дръпнахъ, кога го съзрѣхъ прострѣнъ надъ камънитѣ. Корема му е жълтъ, като кехлибаръ, има повече отъ 1 1/2 м. на длъжъ. Въ срѣдата, незнамъ защо, бѣ издутъ. казва втори.

— Трѣбва да е изялъ нѣкоя жаба или мишка: веднажъ го видѣхъ носѣше жаба отъ край рѣката — добави трети селянинъ.

II. Случка съ единъ смокъ.

Бѣше зима ужасна: камъкъ и дърво се пукаше отъ студъ. Единъ селянинъ отъ близкото село си прѣвършилъ дървата, па рекълъ да отсѣче една отъ собственитѣ си върби, които сж край рѣката близо до жилището на смока.